

Последното възражение, което противопоставяше сердаря на идеята за маневриране, бѣше до въпроса за продоволствието. И дѣйствително, вземайки въ внимание нашитѣ жалки продоволственни сръдства, той би билъ почти правъ . . . ако работата се отнасяше до продължителни маршове, многочисленни переходи и, най-послѣ, продължително настѣпление Обаче ние не се приготвявахме да пътуваме за Москва; най-дългия маршъ който ни прѣдстоеше да извършимъ бѣша отъ 150 километра, и при това въ началото на войната се имаше пълна възможность да се живѣе върху сръдствата на страната, толкова повече че този «маршъ-маневръ» — удаченъ или не — би се продължавалъ твърдѣ малко врѣме.

А какъ сж се устроявали нашитѣ прадѣди, когато сж трѣгвали отъ Цариградъ за да обсалятъ Виена, и то въ една епоха когато е нѣмало нито шосета, нито желѣзнопѣтни линии, и когато всѣка една артилерийска бомба е тежала толкова колкото единъ днешенъ заряденъ сандѣкъ?

Ние видѣхме плана; сега пъкъ нека да видимъ какъ главнокомандующия е подготвявалъ войскитѣ си за тази велика борба.

Войната бѣше обявена на 29 мартъ, а неприятелскитѣ дѣйствия започнаха къмъ края на юний мѣсець. Слѣдователно, имаше се на расположение почти три цѣли мѣсеца свободно врѣме, т. е. много повече отъ колкото би било необходимо за подготовката на войски, състоящи отъ естествено-воинственъ элементъ. При едно енергическо използване на това врѣме, би било напълно възможно да се подготвятъ кадритѣ, което и трѣбваше и бѣше възможно да се направи.